SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXII (56) • ŠTEV. (Nº) 47 ESLOVENIA LIBRE BUENOS AIRES • 27 de noviembre - 27. novembra 2003

KAJ BI REKEL SLOMŠEK?

DR. MATIJA OGRIN

Na redka časopisna poročila o javni tribuni, ki je opozorila na katastrofalne izsledke raziskave o pismenosti Slovencev, mirno lega prah.

Mednarodna raziskava pismenosti nas je v skupni dvajsetih primerljivih držav postavila skoraj na konec: po uradni formulaciji vsaj 70 % odraslih ne dosega „tretje ravni pismenosti, ki je potrebna za enakopravno udeležbo v sodobni družbi". V resnici to pomeni, da skoraj tri četrtine Slovencev ne premorejo civilizacijskega minimuma v razumevanju in uporabi pisnih informacij, lastnem izražanju in bralni kulturi. Gre torej za drastično spodnjo mejo, pod katero človek ne more več umno presojati družbenih razmer in biti del kulturne skupnosti - da ne govorimo o tem, da tako nizka zmožnost izražanja pomeni katastrofalno zakrnelost jezika, kar dolgoročno ogroža slovenščino, in lastnega mišljenja, zaradi česar je velik del družbe nevarno razpoložljiv za demagoške pritiske.

V resnici sta pismenost in bralna kultura - praktično gledano - edina človekova pot k omiki, še zlasti če mislimo na duhovno formiranost osebe in njeno kulturno obzorje. Uničujoč izid raziskave o pismenosti med Slovenci je zato podatek o celostnem duhovnem stanju naše družbe - točneje - je kakor delovno poročilo o stvarnih vzrokih za številne negativne pojave našega javnega življenja: za nizko raven demokracije (ki jo omogočajo nepolitični državljani), za sprejemanje enoumja naših javnih glasil (ki ga bistveno omogočajo nekritični, „nepismeni" sprejemniki), za rastočo nestrpnost nad katoličani itn.

Bralna kultura je poglavitni dejavnik kulturnega in narodnega spomina, kar pomeni, da je hkrati prvi pogoj skupnostne in državljanske zavesti - če sploh ne omenjamo neštetih človeških stremljenj k osebnemu smislu, odgovornemu ravnanju, k resnici vere ...

Če je za krščanstvo kak del kulture še posebno vitalen, kratko malo odločilen, potem je to bralna kultura. Kaj je kristjan brez temeljnega branja Svetega pisma, brez mojstrov krščanske misli, brez žitij svetnikov? Kajti veriga Logos - umevanje - presoja okoliščin - odgovorno ravnanje, vse to je odvisno od procesa duhovne rasti, ki si ga ob razkroju bralne kulture ni mogoče zamišljati. Med tem, ko na raziskavo o pismenosti v državnih ustanovah lega prah, bi se morali zamisliti nad njeno govorico vsi katoličani, zlasti pa vsi od katehistov navzgor. Kajti omenjeni izsledki o pismenosti ne zrcalijo nič drugega kakor odpad večine Slovencev od tiste krščanske kulture, ki ji je dal svetniški Slomšek pred 150 leti nov zagon prav z dvigom - bralne kulture.

O Peterletovi pobudi

Poslanec Nove Slovenije v državnem zboru, nekdanji član predsedstva konvencije o prihodnosti Evrope ter prvi demokratično izvoljen predsednik slovenske vlade Lojze Peterle je 24. novembra na novinarski konferenci v Ljubljani dejal, da je Slovenija v odnosih s Hrvaško v „najtežji situaciji doslej" ter dodal, da si ne želi še enega „abortusa" oz. „fiaska", kot v primeru neuspešne ratifikacije sporazuma Račan-Drnovšek. Zato Peterle predlaga, da bi mejna vprašanja s Hrvaško Slovenija reševala s pomočjo mediacije v režiji EZ, saj bi tako obe strani lažje rešili omenjena vprašanja.

Peterle je ob tem tudi podvomil v uspešnost morebitne arbitraže, saj je zanjo potreben natančen dogovor obeh strani, pri čemer pa vedno obstaja negotovost, da katera od strani ne bi sprejela arbitražne odločitve, kar bi vodilo k še bolj zapletenim odnosom. Reševanje bi bilo zato treba vrniti za pogajalsko mizo in ob asistenci EZ poskušati najti rešitev, ki bi zadovoljila obe strani.

Slovenski premier Anton Rop komentiral besede Lojzeta Peterleta: „Mislim, da je potrebno najprej počakati na hrvaške volitve, na to, kdo bo sestavljal vlado in kakšen bo program te vlade. Nedvomno bo treba v prvem krogu pogovorov preveriti možnost za obstoječe sporazume oz. predloge sporazumov, ki so bili že sklenjeni."

Sicer ostaja stališče slovenske vlade po Ropovih besedah nespremenjeno. „V kolikor bomo ugotovili, da je v zvezi s tem stališče nove hrvaške vlade drugačno, bomo to preučili in potem šli tudi z ustreznimi predlogi," je pojasnil. Po premierovih besedah ni nič novega, da Slovenija ne izključuje arbitraže, vendar pa tovrstno vprašanje zahteva najprej diskusijo, kaj so predpostavke arbitraže, kar je še bolj zapleteno kot sama arbitraža. „To pomeni, da bodo potrebni pogovori o tem, kaj so predpostavke takšne arbitraže. Za Slovenijo je jasno predpostavka sporazum Drnovšek-Račan, ki je bil dogovorjen, a kasneje preklican s hrvaške strani," je še pojasnil Anton Rop.

HDZ za nova pogajanja

Predsednik najmočnejše hrvaške opozicijske stranke Hrvaške demokratske skupnosti (HDZ) in najresnejši kandidat za naslednika Ivice Račana na položaju hrvaškega premiera Ivo Sanader je v predvolilnem intervjuju na zagrebški televiziji OTV pojasnil, da je bila odločitev Banskih dvorov za začetek postopkov arbitraže o morski meji s Slovenijo prenagljena, poroča v sredini izdaji ljubljansko Delo. Sanader je ob tem napovedal, da bo hrvaška vlada, če bo na parlamentarnih volitvah 23. novembra na oblast prišla HDZ, s Slovenijo začela nov krog pogajanj. Pred arbitražo pa bi šla samo, če tudi na novih pogajanjih ne bi našli rešitve.

Ponujanje arbitraže Ljubljani tik pred volitvami je po besedah Sanaderja dokaz, da se Račanovi poslavljajo od oblasti, saj bi se lahko odločili tudi po volitvah, če bi pričakovali obstanek v Banskih dvorih, je poročal Delov dopisnik v Zagrebu Peter Žerjavič.

Hrvaška vlada se je 13. novembra odločila, da bo začela s pripravami za postopek arbitraže o morski meji s Slovenijo. Vlada je takrat ministrstvu za zunanje zadeve naložila, naj v ustreznem roku pripravi izhodišča za začetek postopka in zagotovi dvostranske pogoje za sklenitev sporazuma o vložitvi spora o razmejitvi s Slovenijo pred enim od mednarodnih pravosodnih teles. Finančnemu ministrstvu pa je naložila, naj v proračunu za prihodnje leto zagotovi potrebna sredstva.

Odločitev hrvaške vlade sicer pomeni pripravljalno dejanje, saj mora Hrvaška s Slovenijo oblikovati sporazum o sprožitvi postopka za arbitražo. V sporazumu morata državi določiti arbitražni postopek, predmet arbitraže, katero je mednarodno telo, ki bo arbitriralo, ter določiti stopnjo obveznosti v primeru, če se bosta obe strani odločili, da bodo rešitve arbitra zanju obvezujoče.

O vatikanskem sporazumu

Odločitev ustavnega sodišča glede presoje vatikanskega sporazuma bo znana najkasneje do ponedeljka, 1. decembra, so sporočili z ustavnega sodišča. Dodatnih pojasnil v zvezi s tem sicer na ustavnem sodišču ne želijo dajati. Vatikanski sporazum pravnoformalno potrjuje odnose med Katoliško cerkvijo, kanonskim pravom in pravnim redom Slovenije, ki že veljajo. Sporazum sta Slovenija in Vatikan podpisala 14. decembra 2001, nato pa ga je vlada na pritisk bivšega ustavnega sodnika Krivica in drugih 24. januarja 2002 poslala v presojo ustavnemu sodišču. To je vlado pozvalo, naj vlogo dopolni tudi z utemeljitvami tistih, ki imajo pomisleke k sporazumu. Tako so trije ministri ZLSD ustavnemu sodišču vročili stališče manjšine v vladi o ustavnosti sporazuma.

V gradivu, ki ga je Združena lista poslala ustavnemu sodišču, ugotavljajo večja vsebinska razhajanja med slovenskim in italijanskim besedilom sporazuma.

Po mnenju stranke, ki se ima za naslednico Komunistične partije, je dogovor ničen, saj že v 1. členu priznava Katoliški cerkvi neodvisnost od slovenske pravne ureditve.

Kot še opozarjajo, je vlada dolgo zatrjevala, da sporazum v ničemer ne presega določb sedanje zakonodaje, ko pa je Vatikan zahteval črtanje določbe prav o tem iz preambule, je vlada v to privolila. ZLSD še meni, da pomeni sporazum kršitev načela enakopravnosti verskih skupnosti, saj Rimskokatoliški cerkvi in njenim institucijam v Sloveniji daje poseben položaj in več pravic kot drugim verskim skupnostim, čeprav ne izrecno.

Besedilo vatikanskega sporazuma je vlada ob nasprotovanju ministrov iz vrst ZLSD sprejela, še isti dan pa ga je potrdil tudi odbor DZ za zunanjo politiko, nato sta ga parafirala vodji pogajalskih delegacij Slovenije in Svetega sedeža, Matjaž Nahtigal in apostolski nuncij v Sloveniji Edmond Farhat.

Kučan o spravi

Bivši predsednik države Milan Kučan je v pogovoru za Televizijo Slovenija zanikal, da bi na prihodnjih parlamentarnih volitvah nastopil s svojo politično stranko, saj je sploh nima namena ustanoviti.

Kučanu so v minulem letu, ko ni več predsednik države, pripisali različne funkcije, vendar pa je vse zavrnil. „Razumem, da ljudi še vedno zanima, kaj počnem," je dejal in dodal, da bo še naprej prisoten na slovenskem političnemu prostoru, vendar ne z ustanavljanjem svoje politične stranke. To idejo je že zdavnaj zavrnil, saj za to ne vidi potrebe, zlasti pa ne sedaj, ko kaže, da se bo SLS vendarle uspela konsolidirati. Slovenski politični prostor pa potrebuje „žlahtno konzervativno stranko".

Zanima ga tudi, koga bodo stranke predlagale za volitve v evropski parlament. Ko se bo začela volilna kampanja, bo lahko sam presodil, kateri so tisti politični programi, ki se ujemajo z njegovo predstavo, kam in kako je potrebno usmerjati Slovenijo. Zanima pa ga, ali bodo med kandidati za poslance v evropskem parlamentu tisti, ki bodo lahko kaj storili za Slovenijo, ali pa bodo stranke podlegle skušnjavi in poskrbele za kariere svojih kolegov.

Tine Hribar (Spomenkin mož) je v pogovorih pri predsedniku Janezu Drnovšku o vrednotah v svojem prispevku opozoril na slovenski zločin zoper temeljne vrednote svetovnega etosa, namreč na poboje po koncu druge svetovne vojne. Napis, ki je v zakonu o grobiščih, ne ustreza resnici, meni. Ni šlo namreč za usmrtitve, ampak za pomore, je opozoril Hribar. Napis bi se moral glasiti **Žrtve vojne in revolucije**, ne pa **Žrtve vojne in povojnih usmrtitev**, kot je zdaj.

Kučan je povedal, da je bilo njegovo zavzemanje pri zakonu o vojnih grobiščih usmerjeno k temu, da bi se končno vzpostavilo obveznost države, da poskrbi za grobišča in da jih vzdržuje na način, ki ga zahteva pieteta do mrtvih. (Kje pa je njegova toliko opevana sprava?) Zgodovina ne piše o vrednosti sodb, treba bi se o tem dogovoriti drugje in ne na napisu na spomeniku, je menil nekdanji predsednik države. Sicer pa se je v slovenski zgodovini z vidika etičnega kodeksa zgodilo veliko zločinov, zločina pa ni mogoče opravičevati z drugim. Nič pa nima proti temu, da se odgovornost za zločine ugotavlja zelo konkretno, in da se ugotavlja tudi krivda.

Demokratični Slovenci imamo občutek, da Kučanu ni za obsodbo zločinskih pobojev, ampak le za rožice na grobu nekaterih, ki jih ni več. (Zakaj jih ni več, pa nobenega nič ne briga!) To je po njegovo sprava!

Bernarda in Marko Fink v Parizu

Društvo Slovencev v Parizu, Veleposlaništvo RS in Društvo Slovenija v svetu so priredili koncert mezzosopranistke Bernarde Fink in basbaritona Marka Finka, ob spremljavi Vladimira Mlinariča v soboto, 18. oktobra, v Chapelle du Lycée Henri IV. Izvedli so dela Schuberta, Brahmsa, Guastavina, Cigana, Ipavca.

GLEJ...

ZA VARNEJŠE ŽIVLJENJE 2
ODKRITJE V KANADI 2
OBISK V COTTOLENGU 3
CARMINA SLOVENICA 3
SV. MIKLAVŽ PRIHAJA 4
STREL VS. PARANA 4

Po goriški Mohorjevi

Goriška Mohorjeva družba (GMD) je te dni izdala tri nove knjige in vsakoletni zbornik Koledar 2003: Le šepet je, ki ga slišimo o njem je zbirka črtic Lide Turk, **Trije muzikantje ali povratek lepe Vide je povest Zorka Simčiča**, medtem ko je režiser Adrijan Rustja napisal svoje avtobiografske zapise pod naslovom Rodil sem se v soboto.

Koledar GMD za leto 2004 ostaja zvest svoji tradicionalni vlogi zapisovalca pomembnih dogodkov v krajevni zamejski in vesoljni Cerkvi, v družbenem, kulturnem in političnem življenju Slovencev.

Koledar GMD je dober pregled najpomembnejših dogodkov v zamejstvu in obmejnem prostoru v minulem letu. Dragoceni so tudi spomini iz pretekle ali polpretekle zgodovine ljudi, dogodkov ali kulturnih spomenikov slovenskega narodnostnega prostora v Furlaniji-Julijski krajini. Koledar je uredil Jože Markuža, opremil pa ga je Ivan Žerjal.

Trije muzikantje ali povratek Lepe Vide je alegorična povest Zorka Simčiča. Pisatelj je v njej arhetipskemu motivu hrepenenja po boljši osebni in kolektivni usodi dodal še motiv o usodi slovenstva v zdomstvu in neposredno v zamejstvu, saj se pripoved na svojem začetku in sklepu dogaja v Devinu. Avtor s spremnim pismom, ki je naslovljeno predvsem mladim, osvetljuje ozadja nastajanja te povesti. Knjigo je ilustriral Hijacint Juša.

Slovenska konferenca SSK z novim vodstvom

Zbor Slovenske konference Svetovnega slovenskega kongresa (SSK) je izvolil novo vodstvo Slovenske konference SSK. Novi predsednik je postal Stanislav Raščan, na mesta podpredsednikov pa so bili izvoljeni Majda Kregelj Zbačnik, Franci Feltrin in Viktor Blažič. Zbor je sprejel tudi smernice za nadaljnje delo in zadolžil novoizvoljeno vodstvo, naj na podlagi teh smernic oblikuje resolucije o najpomembnejših vprašanjih slovenske družbe in njenih pripadnikov v domovini in tujini.

Člani nadzornega odbora so postali Boris Fili, Janez Lampreht in Anton Perdih, za člane častnega razsodišča je zbor imenoval Marjeto Dajčman, Jožeta Ranta in Antona Šemrla, nadomestni članici častnega razsodišča pa sta postali Marija Cej in Leposlava Jovanič. Zbor Slovenske konference SSK je izvolil še 19 članov sveta konference.

Med smernicami za nadaljnje delo je zbor izpostavil omogočanje možnosti, da se bodo lahko vsi Slovenci nemoteno vračali v svojo domovino, da bo čim hitreje sprejet zakon o Slovencih brez slovenskega državljanstva ter da bo Slovenija popravila krivice, ki so bile storjene Slovencem po svetu v obdobju totalitarnega režima.

Prednostne naloge pa so po njihovem mnenju ohranitev slovenskega jezika in kulture ter ohranjanje celovite zavesti pripadnosti slovenskemu narodu.

V Kanadi odkritje spominske plošče slovenskim priseljencem

V Kanadi so svečano odkrili spominsko ploščo slovenskim priseljencem, ki so skupaj z milijoni iz drugih držav prihajali skozi pristanišče Halifax oziroma imigracijski center Pier 21, kjer danes stoji muzej.\

Pier 21 je med leti 1928 in 1971 predstavljal vrata za vstop v Kanado milijonom priseljencem. Skozi so šli mnogi znameniti kanadski Slovenci, vendar doslej v uradno statistiko muzeja niso bli uvrščeni kot Slovenci, ampak skupaj z Jugoslovani in drugimi narodi.

Na spominski plošči v angleščini in slovenščini piše: ,,Vsem Slovencem, ki so na tem mestu naredili prve korake po kanadskih tleh in prinesli slovensko kulturo v Kanado." Poleg plošče je muzej dobil tudi slovensko zastavo.

Slavnostni govornik na proslavi predsednik Kanadsko-slovenskega zgodovinskega društva Stane Kranjc je med govorom opisal lastno pot v Kanado pred 52 leti. Kranjc je dejal, da je po zadnjem štetju prebivalstva v Kanadi 30.000 Slovencev, ki niso prinesli le slovenske kulture, ampak so pomagali tudi k razcvetu Kanade.

Kranjc je izpostavil tudi druge znamenite kanadske Slovence, med njimi kardinala Ambrožiča, gradbenika Jožeta Kastelica, konzula in poslovneža Jožeta Slobodnika, itd.

ZA VARNEJŠE ŽIVLJENJE

(2)

Previdnost in pripravljenost sta najboljše orožje, ki ga imamo na razpolago v sedanjem stanju nevarnosti. Zavedati se moramo, da v trenutku, ko stopimo iz hiše, vstopamo v džunglo, kjer nas ob vsakem koraku lahko preseneti ,,krvoločna divjad«. Vsi čuti morajo biti torej usmerjeni v to, da pravočasno zaznamo nevarnost in se ji lahko izognemo. V zadnji številki smo objavili vrsto nasvetov, ki so bili povezani s previdnostjo na domu, danes pa bomo govorili o drugem področju, ki tudi predstavlja veliko nevarnost.

NA ŠTIRIH KOLESIH

Napadi na avtomobiliste spadajo med najbolj številne zločine sodobnega Buenos Airesa. Vrsta različnih načinov napada je neizčrpna. Zato bomo tu omenili le nekatere, ki so v zadnjem času ,,v modi«.

- Odhajate od doma. Avto izpeljete iz garaže in ga parkirate pred hišnimi vrati. Izstopite, da bi se poslovili od družine, pa vam za hrbet pride tolovaj, vas okrade in odpelje avto.

- Mirno se peljete po cesti in ustavite pred rdečim semaforjem. Ob vas ustavi še motorist. Okrade vas na različne načine: a) z desne strani imate odprto okno, skozi katerega potegne aktovko ali torbico, ki je na sedežu poleg vas; b) z leve strani vam iztrga zapestno uro ali kar mu je pri roki; c) ustavi na desni, in ker je okno zaprto, s čelado razbije steklo in s sedeža pobere torbo ali aktovko.

- Ustavite pred semaforjem. Izza drevesa ali parkiranega avtomobila se pokaže neznanec, ki vas okrade na prej omenjene načine ali vas z orožjem v roki prisili, da mu izročite denarnico ali vam ukrade avtomobil.

- Peljete po osamljeni cesti, pred vami na tleh leži zlomljeno drevo ali debela veja. Izstopite, da bi ga odstranili. Tedaj se pojavi tolpa mladoletnikov, ki vam pobere vse, kar imate. V mnogih primerih tudi avto.

- Peljete po aveniji ali avtocesti. Od neznano kje prileti kamen ali kak drug trd predmet in vam razbije steklo. Ustavite, da bi ugotovili vzrok in škodo, in postanete lahek plen skupine tolovajev. Nekaj podobnega se zgodi, ko vozite pod kakim mostom, raz katerega visijo komaj vidne steklenice ali železne kroglice, ki vam prav tako razbijejo steklo.

- Vozite z normalno hitrostjo in predrete gumo. Ustavite, da bi zamenjali kolo, in znova ste žrtev zahrbtnega napada.

- Peljete po aveniji ali avtocesti. Prehiti vas avtomobil in se rahlo zadene v vašega. Ustavite ob robu, da bi opravili formalnosti za zavarovalnico, a le prepozno spoznate, da so v drugem avtomobilu tatovi, ki vas okradejo.

- In lahko bi še naštevali v nedogled...

NASVETI STROKOVNJAKOV

- Izogibajte se predelov, ki jih ne poznate ali za katere veste, da so nevarni.

- Stalno preverjajte okolico, cesto pred sabo in možne zapreke ter avtomobile, ki vozijo za vami in mimo vas.

- Po avenijah in avtocestah vozite blizu osrednje ločilne črte. Tako boste preprečili, da bi vas ,,zaprli" in potisnili ob rob.

- Ko vozite, držite previdno razdaljo, tako da imate vedno možnost rešilne poti. Enako, ko ustavite pred semaforjem.

- Če se kdo zaleti ali samo obregne ob vaš avtomobil na sumljiv način, ne ustavite, temveč se takoj podajte na policijsko postajo ali znano in varno bencinsko črpalko.

- Polarizirajte stekla svojega avtomobila (priporočljiv nivel 2), da se od zunaj ne vidi notranjosti.

- V večernih urah ali ponoči ne ustavljate na samotnih krajih, niti pred semaforjem. Samo zmanjšajte hitrost, preverite promet in vozite naprej.

- Če morate v večernih urah čakati kako osebo, ugasnite vse luči avtomobila, pustite motor prižgan in stalno nadzirajte okolico.

- Avto ste parkirali na cesti. Ko se vrnete in preden vstopite, najprej dobro preglejte notranjost. Lahko je ob zadnjem sedežu skrit potuhnjen tolovaj.

- Če greste na dolgo pot, tudi na avtocestah ustavljajte samo na bencinskih črpalkah ali pri cestninskih postajah.

- Vedno, ko vozite ali ustavite, imejte vrata zaprta od znotraj.

- Vozite z zaprtimi okni. Če je vroče, odprite le toliko, da lahko v notranjost pride malo zraka, a da skozi odprtino ne vdere tuja roka.

- Ko izstopite iz avtomobila, nikdar ne pustite ključev. Imejte vse možne varnostne naprave, od najbolj enostavnih do tehnološko najbolj sodobnih.

- Ne imejte poleg sebe aktovke, torbice ali karkoli, ki bi se lahko smatralo za vrednost ali da vsebuje kako vrednost.

- Če potujete ponoči, skušajte opraviti pot v družbi drugih avtomobilistov in se že prej dogovorite, kje boste ustavili.

- Tudi gorivo točite le na znanih in zanesljivih črpalkah, ne pa na neznanih in osamljenih.

- Čeprav je res, da se nevarnost veča v bližini bednih naselij (villas miserias), je tudi ugotovljeno, da ni varnega kraja in je največ tatvin v najbolj bogatih predelih. Ne pozabite, da živimo v divjini. Želimo vam vso srečo!

Nadaljevanje prihodnjič

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Po dolgih mesecih se je vendarle končala maratonska serija provincijskih volitev. Preteklo nedeljo, 23. novembra so izbrali guvernerja v provinci Entre Rios in izvolili narodne poslance še v zadnjih okrožjih.

Tudi v tretje gre rado. Ponovna zmaga vlade in nov poraz radikalov, tako bi lahko ocenili izid volitev v provinci Entre Rios, ki je bila zadnja na vrsti guvernerskih volitev. Zmagal je dosedanji državni senator Jorge Busti, ki bo prihodnjega decembra že tretjič prevzel guvernersko mesto. Z več kot 10 odstotki je nadkrilil radikalnega kandidata (Sergio Varisco, na čelu leve povezave) in tako ugrabil radikalom še to provinco. Kar pa se tiče poslancev v državni parlament, bo vsaka stranka poslal po dva. Parlamentarne volitve so bile še drugod. Bivši predsednik Adolfo Rodrigez Saa bo poslanec za San Luis, kjer bo tudi drugi poslanec peronist. V Corrientesu je leva povezava žela dva poslanca, eden pa zastopa provincijsko stranko. Tu je bil za senatorja izvoljen Tato Romero Feris, ki je bil do pred kratkim v ječi zaradi korupcije. Na Ognjeni zemlji je zmagal ARI, a dobil samo enega poslanca, po enega imajo tudi peronisti in provincialisti.

Vsi so ostali. Ko so tako zaključene volitve po vsej državi lahko prozorno ugotovimo, da je politična srenja ponovno izigrala ljudsko (neje)voljo. Krik, ,,naj vsi izginejo«, ki je odmeval pred dvema letoma ob padcu De la Rue, ni prenesel teže struktur političnih strank. Bežen pogled na zemljevid Argentine nam kaže, da so v provincah povsod na vladi isti ljudje, ali njihovi prijatelji ali pajdaši, ki so bili na oblasti tedaj. Imena se ponavljajo ali še vedno zvenijo, morda na drugih mestih. Kjer ni guverner ostal, je postal senator ali poslanec, tedanji senatorji in poslanci pa zavzemajo guvernerska mesta. Dejansko se ni nič spremenilo.

Kdo je na oblasti? Peronizem ima neznansko premoč. Vlada v petnajstih provincah, medtem ko je radikalom uspelo zavzeti le pet guvernerskih mest, eno okrožje (Neuquen) pa je ostalo v rokah provincijske stranke. Narodni parlament, ki bo prenovljen dne 10. decembra, bo tudi pod oznako peronistične večine. Vlada bo imela lasten kvorum tako v poslanski kot v senatni zbornici. Od 257 poslancev jih imajo peronisti 132, v senatu pa je od 72 članov zbornice kar 41 peronistov.

Kdo vlada? To pa še ne pomeni monolitne drže peronizma. Bolj kot nikdar je peronizem postal ,,gibanje«, ki še daleč ni ,,stranka«. V njej domuje toliko različnih tendenc in celo ideologij, da si je težko predstavljati složnost. Med provincijskimi vladami to ne predstavlja težav. Je pa posledica tega stanja lahko usodna, kadar govorimo o državnem parlamentu. Trenutno je os, okoli katere se suče ta barvita skupnost, predsednik države Nestor Kirchner. Ga res vsi ubogajo? Zaenkrat še, zlasti ker ima podporo še vedno močnega in odločilnega bivšega predsednika Duhaldeja. Zlasti še potem, ko je v torek 18. novembra na peronizem province Buenos Aires naslovil besede: ,,Kdor ne podpira Kirchnerja izdaja domovino«. Zato lahko zatrdimo, da dokler bo delovala ta čudna povezava Kirchner- Duhalde, je stabilnost vlade zagotovljena. Če bi pa med njima prišlo do razkola, potem - se nas Bog usmili.

Z vso silo. Vladi je uspelo, da je parlament te dni podaljšal veljavnost stanja ,,gospodarske nevarnosti«, ki vladi prepušča nekatere pravice parlamenta. To orodje, ki ga ima vlada, je bistveno v prihodnji dobi, ko bodo na vrsti pogajanja s privatiziranimi podjetji. Na tem področju je ravno pretekli teden prišlo do ukinitve privatizacije argentinske pošte. S posebnim dekretom je Kirchner odvzel koncezijo skupini Macri in pošto znova podržavil z obljubo, da jo bodo v šestih mesecih znova privatizirali. Kot podlago za tak ukrep vlada navaja vrsto pogodbenih predpisov, ki jih privatno podjetje ni izpolnilo.

Počasna zboljšava. V ekonomiji se vlada ponaša z nekaterimi uspehi. Res važna je rastoča davčna nabirka. Ugodna je tudi porast industrijske dejavnosti, ki je v mesecu oktobru narasla za 2,6%, potem ko je v septembru minimalno padla. V prvih devetih mesecih je argentinski izvoz narasel za 14,9%. Zanimive so tudi napovedi ministra Lavagne, da bo v štirih letih država investirala v javna dela kar 3.375 milijonov dolarjev. Ni pa še jasnih izboljšav na socialnem področju. Podjetja si ne upajo zaposlovati novih delavcev, zaradi česar je brezposelnost še vedno eden težkih in nerešenih vprašanj sodobne argentinske družbe. Ob gospodarske stanju pa je ta teden bivši predsedniški kandidat Lopez Murphy izjavil, da ,,vlada nima strateškega načrta«, kar je tudi res. Minister Lavagna se zadovolji s tem, da v nevihti čim bolj mirno krmari. Da bi pa temeljito spremenil smer, tega pa od njega ne smemo pričakovati.

Do kdaj? Problem piketerov se je zaostril, a to pot na severu. V provinci Salta je prišlo do hudih izgredov in manifestanti so tam zažgali pisarne bivše državne petrolejske družbe. Od države zahtevajo izplačilo starega dolga odpustnine. Vlada priznava dolg in se pogaja. Sedanja privatna družba Tecpetrol pa je že najavila, da v takem stanju ne more obratovati in da bo zapustila provinco.

SLOVENCI V ARGENTINI

Obisk v Cottolengo in svetišče Schönstadt

V nedeljo 2. novembra smo se člani tretjega letnika Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka na pobudo profesorice Mirjam Oblak in pa kateheta Francija Cukjatija zbrali zgodaj zjutraj v sanhuškem domu. Okoli 8:30. ure smo se odpravili na obisk zavoda Cottolengo in Marijino svetišče v Schönstadt. Spremljali so nas poleg Mirjam Oblak in Cukjatija še Damijan in Tomaž Ahlin, Tomaž in Marjan Godec, Marko Klairreich, Veronika Malovrh ter Lučka Oblak. Med vožnjo z avtobusom ni manjkalo iger, petja in kitar. Vendar so vse te postale še bolj glasne kasneje opoldan, ko smo odhajali v Schönstadt in popoldne na poti nazaj v Dom.

Po dobri uri vožnje smo z avtobusom prispeli v Mali Cottolengo, ki ga je v Claypole ustanovil Don Orione. Ko smo

prišli v Cottolengo, se je tam ravnokar končala sv. maša. Ker je bil dan vseh vernih duš, smo opazili sprevod bolnikov, starejših in oslepelih nun, ki so odhajali na pokopališče, kjer bi molili za rajne. Mi smo se odpravili v veliko cerkev, kjer smo videli nestrohnjeno srce Don Oriona, ki bo leta 2004 proglašen za svetnika. V cerkvi smo na kratko zmolili in zapeli Marijino pesem, potem pa se odpravili ven.

Ko se je prej omenjeni sprevod vrnil, smo dobili obljubljenega vodiča, ki nam je razkazal ustanovo. Vodiču je bilo ime Abel, doma iz Chaca, ki je obiskoval pre-noviciat bratov Božje previdnosti. Ta nam je razložil malo zgodovine Cottolenga. Ustanova je dobila ime po svetniškem duhovniku Jožetu Benitu Cottolengu, ki je živel v Severni Italiji v 19. stoletju. V majhnem mestecu Valdocco je ustanovil „Malo hišo božje previdnosti", kjer je sprejemal v oskrbo neozdravljive bolnike, invalide, itn. Po Cottolengovi smrti je njegovo delo nadaljeval Don Orione, ki je vstanovil več hiš Božje previdnosti. Dvakrat je prišel v Argentino in nekoč je izrazil, da se bo „živ ali mrtev vrnil v Argentino". Leta 2000 se je to izpolnilo, saj se je vrnilo njegovo srce kot relikvija ki se hrani v svetišču v Claypole.

Abel nam je pričel razkazovati razne paviljone, kjer prebivajo bolniki. Mali Cottolengo, katerega smo obiskali, skrbi za okoli 400 bolnikov. Zemljišče se deli na dva dela: na eni strani so razne stavbe z moškimi bolniki, na drugi strani pa z ženskimi. Obiskali smo sprva dva ženska paviljona. Tu smo zapeli in kakšne bolnice so tudi z veseljem zaplesale, nekatere pa tudi jokale od veselja. Ob koncu obiska v drugem ženskem paviljonu so nam pokazali najmlajšo bolnico ustanove. Ime ji je Milagros. Ko se je rodila, so zdravniki menili, da bo zaradi številnih bolezni ki jih je imela, morda živela le kak teden. Čeprav je majhna ko dojenček, je zdaj stara že stara pet let. Oče in mati sta jo zapustila in tako je Mali Cottolengo postal njena družina.

Nazadnje smo obiskali tudi en moški paviljon, kjer smo zapeli nekemu bolniku za rojstni dan. Zapeli smo še nekaj drugih pesmi pa odšli, saj je bil za bolnike čas kosila.

Abel nas je vodil tudi do velike stavbe. Bila je bolnica in šola te ustanove. Vodič nam je razložil, da bolnišnica deluje od ponedeljka do sobote. Sem prihajajo razni specialisti dvakrat na teden. Splošni zdravniki pa delujejo tu stalno, ko je bolnica odprta. V šolo hodi okoli 165 učencev, nekateri ki prihajajo tudi od drugod.

Zvedeli smo tudi, da ima Mali Cottolengo centralno kuhinjo in lastno pekarno, njivo in že omenjeno pokopališče. Abel nas je vodil do glavne kuhinje. Tu se kuha za vse prebivalce v Cottolengu. Naprave za kuhanje, ki so nam jih pokazali, so pričale o velikih količinah, ki jih tam kuhajo. Videli smo tri velike kotle in posebne lonce, kjer so pripravljali juho. Razkazali so nam tudi korita, kjer se umiva zelenjavo in sadje, ter razne shrambe. Ko smo si vse to ogledali, smo odšli na travnik, kjer smo pojedli svoje kosilo in se tudi malo igrali. Predno smo se odpravili v Schönstadt, smo dobili brošuro s podatki o tej ustanovi.

Ko smo prispeli v Schönstadt, smo se začudili, ko smo zagledali veliko moderno cerkev. Občudovali smo tudi lepo urejeno okolico z vrtom in lepimi rožami.

Sprva smo obiskali cvetličarno, kjer smo videli veliko lepih rož. Potlej smo pustili svoje nahrbtnike v malem baru in odšli na vrt vadit pesmi, ki bi jih peli med sv. mašo. Maševal je tamkajšnji duhovnik, somaševal pa Franci Cukjati. Med mašo smo zapeli tudi nekaj slovenskih pesmi, za katere smo kasneje želi pohvalo. Petje med mašo je vodila neka nuna, ki je igrala kitaro, spremljali pa so jo Marjan Godec, Lučka Oblak ter Marko Urbančič. Po opravljeni pobožnosti smo se nekajkrat fotografirali, potlej pa obiskali malo kapelico Marije iz Schönstadta. Tu smo molili in peli, potem pa jo zapustili, ker je bila že ura, ko začenjajo zapirati prostore. Poiskali smo svoje nahrbtnike ter malicali v parku. Jedi je kmalu zmanjkalo, zato smo pospravili svoje reči in odšli na avtobus, ki nas je odpeljal nazaj v San Justo. Predno smo prispeli, smo še Bogu zmolili v zahvalo za lep dan, potem pa se odpravili vsak na svoj dom.

III. letnik S.S.T.R.
Marka Bajuka

Carmina Slovenica pod Južnim križem

Koncertni zbor Carmina Slovenica pod vodstvom Karmine Šilec, ki je odšel na dvotedensko turnejo v Južni Ameriki, je že opravil svojo pot. Po Buenos Airesu in Mendozi, kjer so pevke doživele gostoljuben sprejem pri tamkajšnjih Slovencih, se trenutno mudi v Čilu, Sledili so koncerti v Valparaisu, na mednarodnem zborovskem festivalu Niños Cantores v Vina del Mar 20. novembra, v prestolnici Santiago de Chile v Mormon Templu, pa še v Teatru Municipal v Vina del Mar, kjer so skupaj z Orquestra Camara de Chile premierno izvedli vokalno-instrumentalno delo Adiemus Karla Jenkinsa.

Koncertno turnejo je Carmina Slovenica začela 13. novembra v slovitem Teatro Colón v Buenos Airesu, kjer so dekleta izvedla samostojni koncert v zlatem salonu najprestižnejše kulturne ustanove Latinske Amerike. Nastop je organiziralo veleposlaništvo RS v Buenos Airesu.

V Mendozi so pevke kar trikrat nastopile na največjem latinskoameriškem zborovskem festivalu Cantapueblo, ki je letos potekal že petnajstič. Festival je obsegal 25 koncertov z zbori iz osmih držav: iz Evrope so gostovali še Čehi in Francozi, iz Južne Amerike pa zbori iz Urugvaja, Čila, Venezuele, Ekvadorja in Argentine. Ob zaključku festivala so na stadionu Andes Talleres izvedli veličastno Kreolsko mašo Ariela Ramireza, svetovno znanega argentinskega skladatelja, ki se je na koncertu pred deset tisoč obiskovalci predstavil tudi kot pianist. Doma bo Carmina Slovenica novi program krstila marca prihodnje leto v SNG Maribor in v Cankarjevem domu.

KONCERT V COLONU

Koncert v zlatem salonu Colona je privabil veliko število poslušalcev, med katerimi je bilo precej Slovencev. Bili so soglasni, da je zbor dostojno predstavil svoj svetovni sloves. Program je bil razdeljen v tri dele, od katerih sta bila dva klasična, posvečena belokranjskim pesmim in iz Beneške Slovenije. V zelo melodioznem sporedu so nam podali ne preveč znane, a za pokrajine značilne pesmi, med katerimi omenimo Belokranjske - Matija Tomc: Šentjanževo in Pobelelo pole ofcami, Jež Igraj kolo, Uroš Krek Aj, zelena je vsa gora, Srebotnjak Kresnice in narodni Nemo kolo in Dober večer.

Rezijske pa smo slišali Srebotnjak Rezjanska, Pavle Merku Čarni kus II, in narodne v pripravi pevovodkinje Da je Kaninu, Da citira Kafolowa in Ta čarni potok.

Karmina Šilec je zbor dobro pripravila, dekliški glasovi so izzveneli zelo prijetno, svoje je doprinesel še simbolični ples, to je stopinje naprej in nazaj, gibi rok itd.

Drugačno pa je izzvenel del Vampirabile. To ni običajni program, ampak enoglasni zvočni slap. N pr. Lebič je ilustriral Uroki, kjer se prikazuje zagovarjanje in preganjanje čarovništva, vse z raznimi siki, šumi itd. Popobna so dela Tormisa-Prisega na železo, Mellnasa Aglep-tain in Harfielda Tjak, ki s posebnnimi efekti - glas, nesmiselni zlogii, šumi itd, pa še efekti z gibi - pokleki, dvig rok, hoja, prigibi, ustvarijo nadnaravno čarovnijo.

Naj še omenimo, da so končanem koncertu izvajalke zapele na stopnišču nekaj pesmi, ki so med marmornimi stebri mogočno odmevali med obiskovalci.

TD

Položaj v Evropski zvezi

Položaj Slovenije se bo z vstopom v Evropsko zvezo okrepil, svojo specifično težo pa lahko povečamo samo z znanjem, sodelovanjem, konstruktivnostjo in korektnostjo, je na letnem srečanju Slovenskega panevropskega gibanja v Potorožu povedal minister za evropske zadeve Janez Potočnik. Po njegovih besedah je bilo že na začetku pogajanj bistveno zavedanje, da v evropsko integracijo vstopamo zaradi sebe in ne zaradi drugih, česar se moramo zavedati tudi v prihodnje. Udeležence je nagovoril tudi predsednik gibanja France Bučar, ki je med drugim poudaril, da je nacionalnost kot pojem in vrednota danes deležna hudih očitkov zastarelosti in zgodovinske krivde, saj naj bi bila kot sinonim za nacionalni egoizem vzrok za zatiranje in uničevanje narodov. Ob tem pa je poudaril, da je vsak Evropejec najprej pripadnik nekega naroda.

Med političnimi problemi pa je izpostavil demokratični primanjkljaj, neustrezno skupno zunanjo in varnostno politiko ter institucionalne probleme. Ob koncu je poudaril še zgodovinski pomen širitve EZ, ki s širitvijo na vzhod z manj razvitimi ter prvič v zgodovini tudi slovanskimi državami „postaja vse bolj evropska".

Predsednik Slovenskega panevropskega gibanja France Bučar je bil kritičen do očitkov, ki se pojavljajo v zvezi s pojmom nacionalnost. Kot pripadnost določeni družbeni skupnosti naj bi pomenila vrnitev v naravni krog biološkega sveta, v krog boja za preživetje, kjer je edino merilo in pogoj za uspeh večja moč brez ozira na kakršnekoli vrednote. V ospredju boja proti vsemu, kar nosi oznako narodnega, je po Bučarjevih besedah sodobni neoliberalizem, ki hoče biti velik protagonist modernizma. Za slednje naj bi bila značilna popolna emancipacija posameznika iz vseh omejitev, kamor spada tudi vse, kar je povezano s pojmom narodno.

Udeležence je ob odprtju srečanja nagovoril tudi koprski škof Metod Pirih, ki je poudaril povezovanje med evropskimi narodi. „Evropa temelji na skupnih duhovnih in moralnih vrednotah, združevanje pa pa narekujejo tudi gospodarski interesi," je dejal Pirih. Kristjani želijo aktivno prispevati k oblikovanju nove Evrope, prizadevajo pa si, da se Evropa ne bo odpovedala svojim krščanskim koreninam in za njihov zapis v evropski ustavi.

Novi kulturni spomeniki v Sloveniji

Vlada je sprejela odloke o razglasitvi več kulturnih spomenikov državnega pomena. To so struga in bregovi reke Ljubljanice, Ravnikarjeva stavba občine Kranj, antično grobišče v Šempetru v Savinjski dolini in Prelovškova vila v Ljubljani.

Struga reke Ljubljanice sodi zaradi številčnosti, kvalitete in znanstvene izpovednosti najdb med najpomembnejša in hkrati najbolj ogrožena arheološka najdišča v Sloveniji. Zbirka predmetov z rečnega dna, ki jo hranijo Narodni muzej Slovenije in zasebni zbiralci, obsega več kot 10.000 kosov najdb.

Palača občine v Kranju je delo arhitekta Edvarda Ravnikarja (1907-1993). Stavba je bila zgrajena v letih 1958-1960 kot prizidek med II. svetovno vojno zgrajenega Landrata.

Antično grobišče v Šempetru v Savinjski dolini je bilo to najdišče zelo verjetno razdeljeno na dva dela, vzhodnega iz 1. st. po Kristusu, ter zahodnega, s skeletnimi pokopi iz 4. stoletja. Na vzhodnem delu je bila odkrita 6 metrov široka magistrala Emona - Celeia.

Vzhodni del antičnega grobišča se zaradi izjemnih kvalitet uvršča med najpomembnejše arheološke spomenike na Slovenskem. Urejen arheološki park, ki originalne ostaline predstavlja na mestu odkritja, je prvovrstna redkost v evropskem okviru.

Prelovškovo vilo so sezidali v letih 1911 in 1912. Vzbuja pozornost, saj jo odlikuje izredno racionalna in izčiščena prostorska razporeditev. Leta 1931 je bila po načrtih arh. Jožefa Plečnika izvedena izjemno kakovostno preureditev in oprema notranjosti vile. Celostna preureditev vile z vrtom je edinstvena Plečnikova celostna stvaritev, ki je nastala v času urejanja praškega gradu in je ohranjena skoraj še v celoti..

Sveti Miklavž prihaja!

Pred nami je praznik sv. Miklavža. Marsikateri otrok mu je že napisal ali celo narisal v pismu svoje želje. Položil ga je na okno in naslednje jutro z veseljem videl, da ga je sv. Miklavž ponoči odnesel. V večerih pred njegovim prihodom otroci molijo in prosijo, da jih ne bi pozabil.

Na Slovenskem je dosti načinov miklavževanja. Svetnik navadno pride v spremstvu angelov in parkljev, biti mora visoke postave in imeti dolgo, belo brado, oblečen je v škofovska oblačila in v roki ima škofovsko palico. Parklji so bili nekdaj oblečeni v rjave kožuhe, pomazani so bili s sajami in na glavi so imeli koštrunje ali goveje rogove. Včasih so imeli klobučevinasta naličja, sedaj jih pa kopujejo že narejene v trgovini. V rokah so imeli korobače, ki so jih spletli iz brinovih ali brezovih vej. Angeli so bili oblečeni v bele ali svetlomodre ali svetlorožnte halje, ki so segale do tal. Imeli so perotnice in čez čelo zlat trak, na katerem je bila zlata zvezda. Perutnice so bile -navadno- narejene iz lepenke, prevlečene z belim platnom. Ponekod so imeli na glavi krono, prav tako narejeno iz lepenke in prevlečeno s staniolom. Imeli so tudi bele čevlje in bele rokavice.

Pred leti so bili miklavževi darovi kaj preprosti: v peharju ali na krožniku so bila jabolka z orehi in „znamenita" miklavževa šiba (če so otroci bili poredni, so dobili samo šibo). V prejšnjem stoletju pa je bil poleg jabolk, hrušk in orehov, lešnikov in drugega suhega sadja tudi venec fig. Priložene so bile razne sladkarije in lectovo pecivo, v mestih pa so otroci dobivali tudi igrače. Včasih je bil priložen Miklavžev kipec, narejen iz svile in zlatega papirja. Dodan je bil tudi parkelj iz suhih sliv in orehov ali pa celo črn dimnikar. Na krožniku ni smelo manjkati svinčnikov, barvic, radirk in zvezkov.

Prihod sv. Miklavža praznujejo po vsej Evropi, predvsem na severu. Predstava parklja pa je nastala že v 12. stoletju. Na njegovo zunanjost so močno vplivale razne liturgične prilike. Slovenski parklji imajo na obrazu posebno masko z rogovi in dolgim, rdečim jezikom. V zadnjih časih pa se parklji že zadovoljujejo samo s črno nogavico, katero si potegnejo čez glavo.

Darila prodajajo v Sloveniji na posebnih miklavževih sejmih, ki so po vseh večjih krajih. Pred leti je bil zelo znan na Kongresnem trgu. V ljubljanski Kazini je bil vsako leto tudi Miklavžev ples. Notranjost dvorane je bila okrašena z značilno rdečo svetlobo in zaželene so bile obleke v rdeči ali črni barvi. Ker je bil ples običajno ob sobotah, so to soboto enostavno poimenovali v Miklavževo soboto. Na teh zabavah so simbolično obdarovali tudi odrasle. Darila so bila zavita v rdeč papir in zavezana z zlatim trakom.

Priredila D-ova.

SLOVENSKE JEDI

Miklavževa kuhinja

Kot že omenjeno, na miklavževih krožnikih ni smelo manjkati medenega peciva in lecta. Nekaj receptov Marije Remec:

Medeno pecivo z limoninim ledom. Mešaj nekaj minut 5 dkg surovega masla, 2 jajci, 12 dkg sladkorja, 2 žlici medu, pol žličice nastrganega ingverja, pol žličice cimeta in nageljeve žbice, pol drobno zrezane limonine lupine in pol žličice natrona. Pridaj 1/4 kg moke, žlico mleka, dobro zmešaj, stresi na desko in pogneti še 1/4 kg moke. Ko si dobro ugnetla, razvaljaj pa pol prsta na debelo in položi krpo na pomazano in z moko potreseno pekačo ter peci v srednje vroči pečici. Pečeno zreži na podolgaste rezine, ki jih pusti na pekači in pomaži po vrhu z limoninim ledom.

Navihanci. Napravi testo iz 25 dkg moke, 5 dkg surovega masla, 10 dkg sladkorja, 3 žlic mleka, 1 jajca in nekoliko limonine lupine. Nazadnje pridaj še 5 dkg masti in za noževo konico sode. Testo dobro ugneti, nato ga razvaljaj in izreži z obodom za krofe oblike in polovici teh izreži 2 ali 3 okenca. Polagaj hlebčke na pomazano in z moko potreseno pekačo ter jih v srednje vroči pečici rumenkasto zapeci. Pečene oblike vzemi previdno s pekače ter cele nadevaj z mezgo, ko se ohlade. Vrh vsakega hlebčka pa pritisni obliko, ki si ji izrezal okenca, tako da mezga pogleda skozi. Potresi s sladkorjem.

103 letnik!

V Córdobi je 18. t. m. praznoval svoj 103. jubilej naš spoštovani in ljubljeni rojak Evgen Likar. Na sliki je s hčerko Azuceno in sinom Héctorjem. Bog ga živi se mnogo let med nami!!!

VTISI IZ SLOVENIJE

PRVI SNEG

Naj se Bariločani ali drugi „zasneženi" rojaki ne nasmihajo omalovažujoče tem vrsticam nekdanjega portenja...

V zadnjem tednu oktobra smo doživeli prvi sneg (v resnici smo ga doživeli že v začetku aprila, a to je bil „zadnji" lanski sneg, za katerega se nihče ne briga in je tudi še isto dopoldne skopnel). Začelo se je na petkov predvečer, zjutraj pa je res bila že cela bela odeja, ki je prekrivala travnike, strehe, avtomobile, drevesa.

Kljub temu, da ga je vremenska služba napovedala, je debelina odeje marsikoga presenetila. In tudi to, da se je na senčnih straneh obdržala še nekaj dni.

V soboto smo se potem odpravili proti Rovtam in še malo naprej v žirovski smeri. Dokler smo se držali avtoceste do Logatca, je bilo vse v redu. Komaj pa smo se od nje ločili in so cestni smerokazi usmerjali proti Rovtam, smo pa prišli v „drugo" pokrajino.

Ljubljanska pokrajina je bila že rumeno-rjave barve, tu se je pa razprostiral bel sneg, kot bi gledal film Dr. Živago z Omar Sharifom in Geraldine Chaplin. Le cesta je bila črn pas, ki se je vlekel - pa ne daleč, saj so se ovinki vrstili eden za drugim. Le kraguljčki in trojke so manjkali...

Na cilj smo prišli še z dnevno svetlobo, vračali pa že v temi. Začeli smo normalno, z belim ozadjem in črnim pasom. Iz neznanega, nerazložljivega, nezaželenega razloga v križišču zavijem s prave poti proti Logatcu, v „center" Rovt. Takoj sem vedel, da ne grem v pravi smeri, da bi se moral obrniti in kreniti na pravo pot. A človek se še v življenju trmasto upira priznati, da ni na pravi poti; da bi bilo dobro, da se ustavi in obrne - kaj se ne bi upiral temu na precej samotni cesti. Pa še sneg na obeh straneh!..

Bo že kako, sem si mislil. Bomo že našli izhod in priključek na Logatec. Tako kot v Rim, tudi vse poti vodijo v Ljubljano...

Šli smo skozi Rovte, mimo cerkve. Hiš je bilo konec, cesta pa nič kaj urejena, kot se za „magistralno" spodobi. In tema!!!

Komplikacije si sledijo; še dobro, da ni bilo kakih nezaznamovanih križpotij, ker tudi ni bilo žive duše, ki bi lahko povedala, kam vsaka vodi. A potovali smo naprej - kot v kakem risanem filmu: vse črno, le luči so sijale in se odbijale na snegu ob cestah, na drogih, na vejah dreves, ki so se upogibale pod njegovo težo.

„Izvedenci" so pravili, da je zgodnji sneg prizadel marsikatero drevo, ker drevje ni imelo dovolj časa, da bi se

Nad. na 6. str.

Martin Strel vs. Paraná

3. ETAPA MONTECARLO - JARDIN AMERICA, 87km, 11,5 ur, 17. november

Martin je tretjo etapo začel v pravem tropskem nalivu. Dež Martina resda ne moti preveč, toda kasneje je začel pihati še precej močan veter, ki je na reki ustvaril valove. K sreči pa je bila voda reke Parana dovolj topla, kajti v mrazu bi bilo zelo hudo.

Za kosilo smo se ustavili v kraju Puerto Rico. Na bregu so bili, kot doslej na vsakem postanku, tudi novinarji, ki Martina največkrat sprašujejo o tem, kako se pripravlja na take podvige. Martin je povedal, da ima na leto 720 treningov, od tega je približno 420 treningov v vodi, 100-krat gre na tek na smučeh, 100-krat se odpravi na pohod v hribe, opravi pa tudi 100 gimnastičnih treningov.

Prve etape na reki Parana so zelo dolge, Martin še nikoli ni plaval tako dolgih. Zvečer smo v kraju Jardin Amerika gostje tamkajšnjega župana.

4. ETAPA JARDIN AMERICA - SANTA ANA, 12 ur, 82 km

Etapa se je tako kot prejšnja začela v močnem dežju. Martin se je zjutraj počutil precej slabo, imel je tudi vrtoglavico. Kljub temu je odločno zaplaval, čeprav so ga večji del dneva ovirali nasprotni veter in valovi. Ko se je po 40 preplavanih kilometrih ustavil za kosilo, je bil že precej boljše volje. Tudi vreme je postalo bolj prijazno, posijalo je celo sonce, tako da se je moral pred ponovnim odhodom v vodo spet na debelo namazati s kremo.

Toda popoldne se je nasprotni veter spet okrepil, na reki je ustvarjal do 1,5 metra visoke valove, kar je Martinu močno otežilo plavanje. Etapo je končal kakih 30 km pred Posadasom, glavnim mestom province Misiones.

5. ETAPA: SANTA ANA - OMBU, 11,5 ur, 77 km

Do kosila v Posadasu. se je veter umiril, vendar pa je Martin napredoval počasneje, saj reka v tem delu skoraj ne teče več. Prišli smo do ogromnega jezera, ki nastaja za jezom hidroelektrarne Yaciretá.

Martin je povedal, da je voda v jezeru prijetno topla, za kake tri stopinje toplejša kot v ostalem delu reke. Bilo mu je kar žal,

Tine Vivod in Martin Strel

da je moral plavanje zaradi teme prekiniti, saj mu je šlo odlično. „Zvečer sem vedno najbolj močan. Pravzaprav ne vem, zakaj, a ko sonce zaide, sem kot prerojen. Zato pa je toliko težje začeti zjutraj," je povedal. Vendar pa se je že prej odločil, da na reki Parana zaradi varnosti ponoči ne bo plaval.

6. ETAPA: OMBU - YACIRETA, 10,5 ur

Za Martinom je težak dan. Od osmih zjutraj se je pod žgočim soncem prebijal preko velikanskega jezera, ki je nastalo za jezom hidroelektrarne Yaciretá. Jezero je dolgo skoraj 200 kilometrov, na najširšem delu pa 27 kilometrov široko. Zjutraj je pihal močan veter in ustvarjal valove, proti poldnevu pa se je umiril.

Hudo nevarnost so za Martina predstavljali ostanki dreves, ki nekateri štrlijo iz vode, večina pa jih sega tik do gladine. Špičaste veje, ki se v motni vodi ne vidijo, bi lahko bile za plavalca tudi usodne. Že tako se je Martin nekajkrat opraskal, pred hujšimi poškodbami pa ga je k sreči zaščitila plavalna obleka.

Etapo so morali končati prej kot običajno, saj so morali ujeti določeno uro, dogovorjeno za odpiranje zapornice na jezu Yaciretá. Edina pot iz tega jezera do naseljenih območij namreč pelje po vodi

7. ETAPA: YACYRETA-ITAIBATE, 11 ur in 45 minut, 78 km.

Martin je začel etapo pod jezom hidroelektrarne Yacyreta. Reka ima pod elektrarno močan tok, tako da je sprva hitro napredoval. Popoldne pa se je reka upočasnila, kilometri so minevali počasneje. Reka je v tem delu zelo široka, pogosto se razveje v več rokavov, tok pa zelo spreminja svojo smer.

8. ETAPA: ITA IBATE - ITATI.
11 ur,. 80 km

Martin je etapo končal malo pred Itatijem. Veter je bil sicer precej močan, vendar mu ni pihal naravnost v glavo. Martin ima po glavi že zelo močne opekline in se boji, da se ne bo še poslabšalo.Temperatura zraka se je dvignila na 38 stopinj, za jutri pa napovedujejo še bolj vroč dan.

9. ETAPA: ITATI - CORRIENTES, 86 km

Odličen dan. Martin je plaval tako hitro, da ga je spremljevalna ekipa komaj dohajala. Pogoji so bili odlični. Tako je že precej pred dogovorjenim časom plaval mimo kraja, določenega za kosilo, in potrebno je bilo naglo ukrepanje, da ga je kuhar Pavle ujel s pripravljenim obrokom. Okoli 15.30 ure je dosegel kraj, predviden za cilj etape.

Spremljevalci so se že izkrcali, potegnili kajake na kopno, ko se je Martin nenadoma odločil, da v tako ugodnih razmerah pač prezgodaj zaključiti etapo že sredi popoldneva. Spet se je vrgel v vodo in odplaval, tako da so ga spremljevalci komaj ujeli. Na cilj v Corrientesu je Martin priplaval nekaj pred 19. uro.

NOVICE IZ SLOVENIJE

ŠTIPENDIJE

Konec leta 2002 je v Sloveniji prejemalo štipendije 60.957 dijakov in študentov oziroma 22,7 odstotka vseh vpisanih študentov in 37,7 odstotka redno šolajočih se dijakov. Povprečna štipendija je sicer znašala 31.200 tolarjev oziroma 21,1 odstotka povprečne neto plače v Sloveniji v letu 2002.

ZAKAJ TAKO MALO POROK?

V Sloveniji se v primerjavi z ostalimi devetimi pristopnicami in tremi kandidatkami za članstvo v EZ na leto poroči najmanj ljudi, po podatkih za leto 2001 le povprečno 3,8 na tisoč prebivalcev. Največ porok je bilo istega leta na Cipru, kar 13,9 na tisoč prebivalcev, navaja evropski statistični urad Eurostat.

BARVA SOJNOSTI

Založba Ognjišče je poskrbela za izid knjige Barve sojnosti, ki prinaša predstavitev celotnega likovnega opusa patra Marka Ivana Rupnika. Dela so predstavljena z barvnimi reprodukcijami, ki jih spremlja avtorjevo izvirno besedilo, nekakšno poetično duhovno razmišljanje. Rupnik v knjigi ne razlaga svojih del, ampak gre za drugačen način pisanja, za besede, ki nakazujejo njegovo držo do umetnosti in do življenja.

MINIMALNI REZ

Ljubljanski kirurgi in anesteziologi so opravili dvourni poseg, pri katerem so 64-letnemu bolniku uspeli zamenjati aortno zaklopko z minimalnim rezom (skozi luknjo velikosti šest centimetrov) v epiduralni anesteziji. Bolnik je tako ves čas operacije lahko komuniciral, zdravniki pa so zato imeli med operacijo popoln stik z bolnikovim nevrološkim in psihološkim stanjem, je dejal kardiokirurg z oddelka za kirurgijo srca in ožilja v ljubljanskem Kliničnem centru Tomislav Klokočovnik.

PO SVETU

ŽAMETNA REVOLUCIJA V GRUZIJI

V gruzijski prestolnici so se na ločenih zborovanjih zbrali tako privrženci kot nasprotniki predsednika Edvarda Ševardnadzeja. Vodja gruzijske opozicije Mihail Sakašvili je pred več tisoč privrženci napovedal, da bodo predsednika prisilili k odstopu z žametno revolucijo. In res so zasedli parlament in prevzeli oblast nad prestolnico Tbilisi. Množica privržencev opozicije je vdrla v zgradbo parlamenta in zahtevala odstop Ševardnadzeja, ki je ravno nagovoril novi parlamentarni sklic. Ševardnadze je pred protestniki pobegnil in dejal, da je prišlo do državnega udara, nato pa razglasil izredne razmere, ki naj bi bile v veljavi 30 dni. Mihail Sakašvili pa je zatrdil, da se je v Gruziji zgodila žametna revolucija, in za začasno predsednico imenoval nekdanjo predsednico parlamenta Nino Burdžanadze.

KRVAVA DNEVA V CARIGRADU

V bombnih napadih na sinagogi v Carigradu je 15. novembra umrlo 25 ljudi, več kot 300 pa jih je bilo ranjenih. Samomorilska bombna napada sta po podatkih turških oblasti izvedla Turka. Zunanji minister je dejal, da obstajajo indici, da so bili napadalci povezani z Al Kaido, in sicer z njeno afganistansko celico.

Le nekaj dni kasneje je mesto znova pretreslo nasilje. Tokrat sta bombni eksploziji odjeknili pred britanskim konzulatom in turškim sedežem britanske banke HSBC, pri tem pa je umrlo 27 ljudi, med njimi britanski generalni konzul Roger Short, prek 450 pa je ranjenih. V obeh napadih naj bi šlo za samomorilski napad, neznanec pa je po telefonu turški tiskovni agenciji Anadolu v imenu terorističnе mreže Al Kaide in turške skupine Islamska fronta borcev za veliki Bližnji vzhod prevzel odgovornost zanju.

SLOVENCI IN ŠPORT

SLOVENIJA NE GRE NAPREJ

Slovenska nogometna reprezentanca je v povratni tekmi dodatnih kvalifikacij za nastop na evropskem prvenstvu, ki bo prihodnje leto na Portugalskem, v Ljubljani izgubila s Hrvaško z 0:1 in se ji tako ni uspelo še drugič zapored uvrstiti na prvenstvo najboljših reprezentanc Stare celine. Odločilni zadetek na tekmi je v 61. minuti prispeval Pršo, prva tekma v Zagrebu pa se je končala z izidom 1:1. - Na novi lestvici Mednarodne nogometne zveze (FIFA) je Slovenija pridobila dve mesti in je zdaj na 27. mestu.

MLADI IMAJO ŠE NEKAJ MOŽNOSTI

Slovenska nogometna reprezentanca do 20 let je v predzadnjem srečanju mednarodnega tekmovanja za pokal Mirop v gosteh remizirala z madžarskimi vrstniki. Končni izid tekme v Monoštru je bil 2:2. Za Slovenijo sta bila uspešna Šehič in Hadžič. Prvo mesto v tem tekmovanju si je že zagotovila Italija, drugo mesto pa bo odločila povratna tekma med Slovenijo in Madžarsko 6. decembra.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Jugoslovanska vlada v Londonu

Ko je Nemčija napadla Jugoslavijo, so zavezniki prepeljali jugoslovansko vlado s kraljem Petrom II v Afriko in nato v London. Vsi slovenski demokrati so jo imeli za svojo legitimno vlado, partizani - komunisti pa je sploh niso upoštevali, na II. zasedanju AVNOJA v Jajcu 29. oktobra 1943 pa so jo sploh legalno zavrgli. Od Slovencev sta bila v njej ministra Miha Krek in France Snoj, z njo so še sodelovali A. Kuhar, Izidor Cankar in Anton Novačan.

V vladi so imeli veliko premoč Srbi. Za svojega vojaškega ministra so postavili generala Mihajlovića, ki se je boril v okupirani deželi. Njegovi vojaki so se imenovali četniki, tudi med Slovenci, ki so se borili proti partizanom.

Toda mnenje zaveznikov se je spremenilo. Počasi so se začeli navduševati nad Titom in so poskušali, da bi dosegla z njim jugoslovanska vlada nekako razmerje. Zato so enostavno ukazali Petru II, da postavi novo vlado pod vodstvom Hrvata Šubašiča, kar se je res dogodilo. Ta je imel dožnost stopiti v stik s Titom. Zato sta Krek in Snoj izstopila iz vlade. Po radiu sta opozarjala Slovence, da zavezniki gledajo na domobranco zelo negativno, a jima doma niso verjeli. Zato se je Snoj z letalom spustil v Jugoslavijo, da bi dobil oseben stuik z domobranci in jih posvaril, a mu ga partizani niso dopustili.

Medtem se je Šubašič sestal s Titom in sta dosegla dogovor. Tito je dosegel kar si je želel, to je priznanje njegove oblasti. Kralj je imenoval namestnike (od Slovencev je bil v njej inž Dušan Sernec). Avnoj je bil priznan kot oblast v Jugoslaviji, dokler se ne izvedejo volitve v osvobojeni Jugoslaviji. Tako je Tito dosegel končno legitimnost od strani zaveznikov.

To je zelo dvignilo zavest partizanov, ki so bili vojaško precej odrinjeni iz Slovenije. Zavezniki so poslali k njim opazovalce, poleg tega so jim pošiljali orožje in hrano.

Medtem se je na vzhodu položaj spremenil. Ko so Rusi Nemce zavrnili, so sami začeli prodirati. Zasedli so Bolgarijo in Romunijo, končno so še zasedli Beograd in Srbijo. Prodirali so dalje na zahod in so končno prišli maja 1945 celo v Slovenijo, kjer so zasedli Prekmurje. Tam jih je doletel konec vojne.

PISALI SMO PRED 50 LETI

OBČNI ZBOR SPD V ARGENTINI

Se je vršil v nedeljo v dvorani Dekleva. Vsa poročila o razgibanem delu v pretekli dobi so bila sprejeta. Pri volitvah novega odbora so bii izvoljeni: predsednik Robert Petriček, v odbor pa Jože Jonke, Dorijan Heller, Jože Burja, L. Berlot, dr. Milan Bano, F. Polič in Bara Remec; v nadzorstvo pa Zorko Simčič in Vlada Remec, v razsodišče pa Lado Lenček CM. V prireditveni odbor pa M. In D. Savnik, A. Kraljeva, M. Brajdih, M. Smersu, V. Čeč in L. Žigon.

SAN MARTÍN

Na občnem zboru Slovenskega cerkvenega pevskega zbora v San Martinu je bil izvoljen za predsednika Andrej Makek, za tajnika Nada Skvarča, za blagajnika S. Rupnik, za arhivarja V. Klemenčič, dirigenta sta ostala Boris Pavšer in organistka Matilda Kogovškova.

Organistka Kogovškova je bila za svoje delo pri zboru in v šoli na predlog svétnika Karla Škulja imenovana za častno članico zbora.

ZBORNIK - KOLEDAR SVOBODNE SLOVENIJE ZA LETO 1954 JE IZŠEL

V prodaji bo od nedelje, 28. novembra dalje. Cena 44 pesov za izvod

STAVBARSTVO JOŽE RUS,
calle Molina 1114
Liniers Capital

ESLOVENIA, MI TIERRA

Formación del partido católico

El programa católico, ideado por el dr. Anton Mahnič, se fue abriendo camino y logró tener influencias sobre el accionar patriótico y cultural. El que creó un campo propicio fue el obispo Missia. Desde un primer momento le brindó todo su apoyo a Mahnič y aceleró los preparativos para el encuentro católico. Los eslovenos ya habían estado en dos, austríacos, en los años 1877 y 1889.

El primer encuentro católico esloveno se realizó en Ljubljana entre el 29 y el 31 de agosto de 1892. El dr. Andrej Čebašek fue el presidente del evento. El fruto de este encuentro fue la exigencia de un desarrollo en la esfera educacional eslovena en todos sus niveles y un impulso de la creatividad católica. También se exigió la solución de los problemas sociales, una reforma impositiva para los campesinos y derechos para los trabajadores. Los lineamientos del encuentro estaban inspirados en las ideas de León XIII. Los trabajadores sociales católicos que difundieron estas ideas fueron Janez E. Krek, Andrej Kalan, Ignacij Žitnik, Anton Gregorič. El movimiento católico les dio un lugar especial a los campesinos y a los trabajadores. El objetivo fundamental del encuentro era la profundización de la vida religiosa. Se habló del apoyo que debía dársele a la prensa católica, a las editoriales (Mohorjeva, Matica). Después de este encuentro se formó la Asociación Leoniana, que debía velar por la continuidad del movimiento católico en el plano ideológico y social.

En Carniola tomó posesión de su cargo por aquel entonces el representante del emperador. Fue el primer esloveno, y también el último (y único), el conde de Gorica Andrej Winkler (1880-92). Este hombre bregó por el hecho de que el idioma esloveno pudiera usarse en las oficinas públicas.

En las elecciones del año 1891 los políticos eslovenos actuaron en armonía. Después se formaron dos bandos. Había llegado el tiempo en el que surgirían los verdaderos partidos políticos.

OSEBNE NOVICE

Rojstva. 17. novembra je družina Janeza Jereba in Brigite roj. Cerar iz Ljubljane dobila novega člana. S svojim rojstvom je še polepšala topel dom hčerkica **Katarina.**

19. novembra je družino Lučke Tomazin in Rudija Gonzalez Kuck razveselil sinček prvorojenec **Nikolaj Aleksander.**

25. avgusta se je v Kaliforniji - ZDA rodila **Anika Milena Tomazin**, hčerka Caroline Paez in Aleksa Tomazina.

Srečnim starsem iskreno čestitamo!

Krst. V San Justu je bil krščen **Nikolaj Goljevšček,** sin Mirka in Silvije roj. Adamič. Botrovala sta Helena Goljevšček in Jože Adamič.

Iskreno čestitamo!

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

ADROGUÉ

Zavodarji, kakor sami sebe imenujejo gojenci apostolske Šole v Adroguéju, so za konec šole priredili poslovilno akademijo, na katero so povabili profesorje, bogoslovce in starše. Recitirali so Župančiča in Cankarja in peli ljudske pesmi. V drugem delu so postavili na oder Aškerčev Mejnik in konec Gogoljevega Revizorja. V odmorih so plesali krioške plese. Tretji del je obsegal humoristične točke. Gaudeamus igitur.

MM

Buenos Aires, št. 47; 28. novembra 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojzij Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Pavlina Dobovšek, Jože Rožanec, Mirjam Oblak, Tonček Pavlovčič.** / Mediji: **STA, Radio Ognjišče, Demokracija, Družina.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino $ 70, pri pošiljanju po pošti pa $ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime *„Eslovenia Libre"*, v inozemstvu *(bančne čeke, ne osebne)* na ime *„Antonio Mizerit"*.

Oblikovanje in tisk: ***TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.*** */ Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail:* vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7 | FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211 | R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. **02944-441814**. E-mail: **ilirska@bariloche.com.ar**

ILIRIA TUR — Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

Otroška počitniška kolonija

Zedinjena Slovenija organizira šolsko kolonijo v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v kordobskih hribih. Datum je predviden od nedelje 4. do petka 16. januarja 2004. Kolonijo bo tudi letos vodil **prof. Karel Groznik** s sodelavci.

Cena na otroka je 460 pesov. Starše vabimo, naj čim prej vpišejo svoje otroke v to lepo dejavnost. Število udeležencev bo omejeno. Prijave v društveni pisarni. Predhodno tudi po telefonu.

Društvo Zedinjena Slovenija

V prodaji je

podporni bon - „Rifa" ZEDINJENE SLOVENIJE

Hočete vedeti, kaj boste lahko zadeli?

1. dobitek: **10 dni bivanja v Počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v kordobskih gorah;**
2. dobitek: **umetniška slika priznane slovenske umetnice;**
3. dobitek: **vezan Zgodovinski Zbornik Zedinjene Slovenije;**
4. dobitek: **broširan Zgodovinski Zbornik Zedinjene Slovenije;**
5. dobitek: **naročnina Svobodne Slovenije za eno leto;**
6. in 7. dobitek: **na izbiro tri knjige iz založbe Zedinjene Slovenije;**
8. do 10. dobitek: **na izbiro ena knjiga iz založbe Zedinjene Slovenije.**

GIRO D'ITALIA 2004

Giro d'Italia 2004 bo potekal tudi po Sloveniji. Informacijo je tudi uradno potrdil predsednik slovenskega dela organizacijskega odbora etap, ki bodo potekale po slovenskem ozemlju.. Že 87. Giro d'Italia bo torej četrtič zavil tudi na slovenske ceste, podrobnosti pa bodo znane na predstavitvi dirke v Milanu.

Po doslej znanih podatkih bosta v Sloveniji potekali etapi 23. in 24. maja. Etapa 23. maja se bo začela v Trstu in končala v Pulju ter seveda potekala preko Slovenije, drugi dan pa bo start etape v Pulju in kolesarska karavana se bo preko Slovenije spet vrnila v Italijo.

UMIRANJE JAVNEGA PREVOZA

Javni prevoz potnikov v cestnem prometu se v Sloveniji že desetletje sooča s težavami in se vrti v začaranem krogu. Ker upada število potnikov, se zmanjšuje število avtobusov in ukinjajo nerentabilne linije, vozovnice pa so drage, - po drugi strani pa so vsako jutro zastoji na ljubljanskih vpadnicah zaradi rastočega števila osebnih avtomobilov, v katerih sedi večinoma le voznik.

Popravek:

V članku o začetku radia v Ljubljani smo pomotno navedli letnico 1926 kot začetek. Pravilno se glasi **1928.**

Vtisi iz...

Nad. s 4. str.

znebilo listja. In tako se je asfaltna cesta spremenila še v makadamsko („de ripio"; se razumemo?), drevje pa v gozd, ki je cesto oblekel v grozljiv tunel. Ko bi me ne skrbelo, kam bo peljal naslednji ovinek, kje sploh peljemo in kam bomo prišli - bi ocenil, da je narava prerisala kako Disneyeva risanko, kjer se avto meter za metrom pogreza v črno žrelo jetija ali kake druge fantastične pošasti.

Pot se je počasi a nevzdržno vila navzdol, torej nekje se mora končati, oziroma nekje mora priti do civilizacije, sem si mislil. In res so se po (pre)dolgem času nekje daleč pokazale dolgo pričakovane luči, ki so naznanjale, da res prihajamo do civilizacije.

Filma je bilo konec. Ko smo zavili na domače dvorišče, sem si kar oddahnil...

GB

PS: Rovtarje bo morda zanimalo, kje smo „ven" prišli: pri Stari Vrhniki... Grozljivke si bom pa v bodoče raje ogledoval iz varnejšega fotelja pred televizijskim aparatom.

Balantičeva šola zaključuje šolsko leto

29. novembra ob 8.15 uri
zahvalna sv. maša.

6. decembra ob 18.30: nastop otrok
slovo od 8. razreda
razdelitev spričeval.

Nato prihod sv. Miklavža

OBVESTILA

NEDELJA, 30. novembra:
Tradicionalni malgaški asado, ob 12.30 v Slovenski vasi.
Zaključek šole in obisk sv. Miklavža, na Pristavi v Castlarju ob 19. uri.
NEDELJA, 7. decembra:
Prireditev s sveto mašo in kosilom v Rožmanovem zavetišču
Občni zbor mladinskih organizacij
PONEDELJEK, 8. decembra:
Prvo sveto obhajilo.
PETEK, 12. decembra:
Zborovanje (občni zbor) Konference za Argentino Svetovnega slovenskega kongresa, ob 20. uri v Slovenski hiši.
SOBOTA, 13. decembra:
Veselica narodnih plesov na Slovenski pristavi
NEDELJA, 21. decembra:
Koncert zbora v Našem domu v San Justo.
SREDA, 24. decembra
Božična polnočnica v slovenski cerkvi Marije Pomagaj.
SREDA, 31. decembra:
Silvestrovanja.

Poverjenica Svobodne Slovenije za Slovensko vas

Uprava Svobodne Slovenije je imenovala svojo poverjenico za področje Slovenska vas in okolico. Za naročnike, ki prejemajo naš list po raznašalcih, bo odgovorna **ga. Minka Burja Papler**, dobro poznana oseba v Domu in na vasi. Pri njej bodo naši naročniki lahko poravnali dolgove za nazaj in tudi plačali naročnino za list za tekoče in prihodnje leto. S tem jim bo gotovo olajšano plačevanje, saj jim bo gospa Minka vedno na razpolago. Njej se zahvalimo za prijaznost in vestno delo, naročnikom pa priporočamo redno plačevanje.

Uprava Svobodne Slovenije.

ZA SMEH

„Kako toplota in mraz vplivata na raztezanje in krčenje?" vpraša učitelj.

„Poleti, ko je toplo, so dnevi dolgi. Pozimi, ko je mraz, pa kratki."

...

„Poglej, nekdo odhaja s tvojim dežnikom", opozori Miha prijatelja v gostilni.

„Tiho bodi! Najbrž ga je prepoznal."

...

„Jože, kam neseš ti dve lubenici?"

„Domov, ženi."

"Kako si ljubezniv. Zakaj pa dve?"

„Ker je rekla, da bi za eno lubenico dala pol življenja."

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
25. novembra 2003

1 EURO	236,12SIT
1 U$S dolar	200,01SIT

Kakor je nebo visoko nad zemljo,
tako visoko presega njegovo
usmiljenje zasluženje tistih,
ki se ga boje.

Ps. 103, 11

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je 16. novembra 2003 v 75. letu starosti, nenadoma zapustila naša draga mama, stara mama, sestra in teta.

Pavla Zazula roj. Petek

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nas spremljali v tej težki uri. Posebna zahvala g. Toniju Bidovec za molitev ob krsti, pogrebno sv. mašo skupaj s somaševalci: g. Petek, g. Urbanija in g. Cerar, ter molitev ob grobu.

Žalujoči: hčerka **Adrijana** z družino
brata **g. Janez Petek** in
Lojze z družino
sestra **Ana** z družino
ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires – Slovenija – Bariloche - ZDA

Jaz sem Vstajenje in Življenje

Prijateljem in znancem sporočamo, da je 10. novembra v 79. letu starosti po kratki in težki bolezni v Gospodu zaspal naš dragi brat, stric in svak

Jože Bidovec

Na njegovo zadnje zemsko domovanje smo ga spremili na pokopališče v Hudsonu.

Zahvaljujemo se za izraze sožalja in ga priporočamo v molitveni spomin.

Žalujoči: sin **Peter** z družino,
sestre **Francka**, **Mara** in **Dora**,
brata **Francelj** in **Tone**,
svak **Jože** in nečaki

Buenos Aires, Kokrica-Slovenija

TM©
Paraná 2003
www.martinstrel.com

Martin Strel (SLO) VS. Paraná (ARG)

15. NOVEMBER - 15. DECEMBER